

Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Directiva nr. 904/2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului (Text cu relevanță pentru SEE)

Număr celex: 32019L0904

În vigoare de la 02 iulie 2019

Publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. 155 din 12 iunie 2019.

Formă actualizată la data de 12 ianuarie 2022. Validat de ECOTECA.

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere [Tratatul](#) privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 [alineatul \(1\)](#),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ JO C 62, 15.2.2019, p. 207.

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

⁽²⁾ JO C 461, 21.12.2018, p. 210.

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 27 martie 2019 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 21 mai 2019.

întrucât:

(1) Funcționalitatea ridicată și costurile relativ reduse ale plasticului îi conferă acestui material o dimensiune din ce în ce mai ubicuă în viața de zi cu zi. Deși joacă un rol util în economie și oferă aplicații esențiale în numeroase sectoare, utilizarea crescândă a plasticului în aplicații cu durată scurtă de viață, care nu sunt proiectate pentru reutilizare sau pentru o reciclare eficientă din punctul de vedere al costurilor, înseamnă că modelele de producție și de consum aferente au devenit din ce în ce mai ineficiente și liniare. Prin urmare, în contextul planului de acțiune pentru economia circulară definit în Comunicarea Comisiei din 2 decembrie 2015 intitulată "Închiderea buclei - un plan de acțiune al UE pentru economia circulară", Comisia a concluzionat în Strategia europeană privind materialele plastice definită în comunicarea sa din 16 ianuarie 2018 intitulată "O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară" că această creștere constantă a generării de deșuri de plastic și dispersia deșeurilor de plastic în mediu, în special în

mediul marin, trebuie să fie abordate pentru a obține un ciclu de viață cu adevărat circular pentru materialele plastice. Strategia europeană privind materialele plastice reprezintă un pas în direcția instituirii unei economii circulare, în cadrul căreia proiectarea și producția materialelor plastice și a produselor din plastic respectă pe deplin nevoile de reutilizare, de reparare și de reciclare, și în care sunt elaborate și promovate mai multe materiale durabile. Impactul negativ semnificativ asupra mediului, sănătății și economiei al anumitor produse din plastic necesită instituirea unui cadru juridic specific pentru a reduce în mod eficace aceste efecte negative.

(2) Prezenta directivă promovează abordările circulare care acordă prioritate mai degrabă produselor reutilizabile durabile și netoxice, precum și sistemelor de reutilizare, decât produselor de unică folosință, vizând în principal o reducere a cantității de deșuri generate. Această prevenire a generării de deșuri se află în vârful ierarhiei deșeurilor, astfel cum este consacrată în Directiva [2008/98/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului (4). Prezenta directivă va contribui la îndeplinirea obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 12 al Organizației Națiunilor Unite (ONU) de asigurare a unor modele de consum și de producție durabile, care este parte a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă adoptată de Adunarea Generală a ONU la 25 septembrie 2015. Conservând valoarea produselor și a materialelor cât mai mult timp posibil și generând mai puține deșuri, economia Uniunii poate deveni mai competitivă și mai rezilientă, reducând, în același timp, presiunea asupra resurselor prețioase și asupra mediului.

(4) Directiva [2008/98/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

(3) Deșeurile marine prezintă un caracter transfrontalier și sunt recunoscute ca o problemă globală care se amplifică. Reducerea deșeurilor marine este un factor esențial pentru realizarea obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 14 al ONU care solicită conservarea și utilizarea durabilă a oceanelor, mărilor și resurselor marine pentru o dezvoltare durabilă. Uniunea trebuie să își asume rolul în prevenirea generării și combaterea deșeurilor marine și să urmărească să devină cea care stabilește standardele la nivel mondial în acest domeniu. În acest context, Uniunea colaborează cu parteneri în numeroase foruri internaționale, cum ar fi G20, G7 și ONU, pentru a promova acțiuni coordonate, iar prezenta directivă face parte din eforturile Uniunii în această privință. De asemenea, pentru ca respectivele eforturi să fie eficace, este important ca exporturile de deșuri de plastic din Uniune să nu conducă la sporirea deșeurilor marine în altă parte.

(4) În conformitate cu Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 (UNCLOS) (5), cu Convenția privind prevenirea poluării marine prin deversare de deșuri și alte materiale din 29 decembrie 1972 ("Convenția de la Londra") și cu Protocolul său din 1996 ("Protocolul de la Londra"), cu Anexa V la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave 1973 (MARPOL), astfel cum a fost modificată prin protocolul la aceasta din 1978, și cu Convenția de la Basel privind controlul transporturilor transfrontaliere de deșuri periculoase și al eliminării acestora din 22 martie 1989 (6) și cu legislația Uniunii privind

deșeurile, și anume Directiva [2008/98/CE](#) și Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁷⁾, statele membre au obligația să asigure o gestionare rațională a deșeurilor din punct de vedere ecologic pentru prevenirea și reducerea deșeurilor marine provenite atât din surse maritime, cât și din surse terestre. În conformitate cu legislația Uniunii privind apa, și anume Directiva [2000/60/CE](#) ⁽⁸⁾ și Directiva [2008/56/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁹⁾, statele membre au obligația, de asemenea, să abordeze problema deșeurilor marine atunci când aceasta subminează atingerea stării ecologice bune a apelor lor marine, inclusiv ca o contribuție la obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 14 al ONU.

⁽⁵⁾ JO L 179, 23.6.1998, p. 3.

⁽⁶⁾ JO L 39, 16.2.1993, p. 3.

⁽⁷⁾ Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (JO L 332, 28.12.2000, p. 81).

⁽⁸⁾ Directiva [2000/60/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

⁽⁹⁾ Directiva [2008/56/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru "Strategia pentru mediul marin") (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

⁽⁵⁾ În Uniune, 80-85 % din deșeurile marine, măsurate ca număr de deșeuri de pe plajă, sunt din plastic, articolele din plastic de unică folosință reprezentând 50 %, iar articolele legate de pescuit reprezentând 27 % din total. Produsele din plastic de unică folosință includ o gamă diversă de produse de consum cu circulație rapidă utilizate în mod curent care sunt aruncate după ce au fost utilizate o singură dată în scopul pentru care acestea au fost furnizate, sunt rareori reciclate și tind să devină deșeuri. O proporție semnificativă a echipamentelor de pescuit introduse pe piață nu este colectată pentru tratare. Produsele din plastic de unică folosință și echipamentele de pescuit care conțin plastic reprezintă, prin urmare, o problemă deosebit de gravă în contextul deșeurilor marine, prezintă un risc grav pentru ecosistemele marine, pentru biodiversitate și pentru sănătatea umană și afectează turismul, pescuitul și transportul maritim.

⁽⁶⁾ Gestionarea adecvată a deșeurilor rămâne esențială pentru prevenirea producerii tuturor tipurilor de deșeuri, inclusiv marine. Legislația actuală a Uniunii, și anume Directivele [2008/98/CE](#), 2000/59/CE, [2000/60/CE](#) și [2008/56/CE](#) și Regulamentul (CE) [nr. 1224/2009](#) al Consiliului ⁽¹⁰⁾ și instrumentele de politică existente ale Uniunii oferă o serie de măsuri de reglementare pentru a aborda problema deșeurilor marine. În special, deșeurile de plastic constituie obiectul măsurilor și al obiectivelor generale ale Uniunii în materie de gestionare a deșeurilor, cum ar fi obiectivul de reciclare pentru deșeurile de ambalaje din plastic prevăzut în Directiva [94/62/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹¹⁾ și obiectivul Strategiei europene privind materialele plastice de a asigura că până în 2030 toate ambalajele din plastic

introduse pe piața Uniunii sunt reutilizabile sau ușor reciclabile. Cu toate acestea, impactul respectivelor măsuri privind deșeurile marine nu este suficient și există diferențe în ceea ce privește domeniul de aplicare și nivelul de ambiție între măsurile luate la nivel național pentru a preveni și a reduce deșeurile marine. În plus, unele dintre respectivele măsuri, în special restricții de comercializare pentru produsele din plastic de unică folosință, ar putea crea bariere în calea comerțului și ar putea denatura concurența în cadrul Uniunii.

(¹⁰) Regulamentul (CE) [nr. 1224/2009](#) al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem de control al Uniunii pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) [nr. 847/96](#), (CE) [nr. 2371/2002](#), (CE) [nr. 811/2004](#), (CE) [nr. 768/2005](#), (CE) [nr. 2115/2005](#), (CE) [nr. 2166/2005](#), (CE) [nr. 388/2006](#), (CE) [nr. 509/2007](#), (CE) [nr. 676/2007](#), (CE) [nr. 1098/2007](#), (CE) [nr. 1300/2008](#), (CE) [nr. 1342/2008](#) și de abrogare a Regulamentelor (CEE) [nr. 2847/93](#), (CE) [nr. 1627/94](#) și (CE) [nr. 1966/2006](#) (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

(¹¹) Directiva [94/62/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

(7) Pentru a concentra eforturile acolo unde este cea mai mare nevoie de ele, prezenta directivă ar trebui să se refere doar la acele produse din materiale plastice de unică folosință care sunt cele mai întâlnite pe plajele din Uniune, precum și la echipamentele de pescuit ce conțin materiale plastice și la produsele fabricate din materiale plastice oxodegradabile. Se estimează că produsele din materiale plastice de unică folosință vizate de măsurile prevăzute în prezenta directivă reprezintă, ca număr, aproximativ 86 % din materialele plastice de unică folosință găsite pe plajele din Uniune. Recipientele din sticlă și metal pentru băuturi nu ar trebui să facă obiectul prezentei directive întrucât nu se numără printre produsele din plastic de unică folosință care sunt cele mai întâlnite pe plajele din Uniune.

(8) Microplasticele nu intră în mod direct în domeniul de aplicare al prezentei directive, însă contribuie la problema deșeurilor marine, iar Uniunea ar trebui, prin urmare, să adopte o abordare cuprinzătoare a respectivei probleme. Uniunea ar trebui să încurajeze toți producătorii să limiteze strict prezența microplasticelor în formulele lor.

(9) Poluarea terestră și contaminarea solului cu articole mari din plastic și cu fragmente sau cu microplastice rezultate poate fi semnificativă, iar plasticul respectiv poate ajunge în mediul marin.

(10) Prezenta directivă constituie o lex specialis în raport cu Directivele [94/62/CE](#) și [2008/98/CE](#). În cazul unui conflict între directivele respective și prezenta directivă, prezenta directivă prevalează în cadrul domeniului său de aplicare. Acest lucru este valabil în cazul restricțiilor privind introducerea pe piață. În special în ceea ce privește măsurile de reducere a consumului, cerințele privind produsele, cerințele de marcarea și răspunderea extinsă a

producătorilor, prezenta directivă completează Directivele [94/62/CE](#), [2008/98/CE](#) și [2014/40/UE](#) ale Parlamentului European și ale Consiliului ⁽¹²⁾.

(12) Directiva [2014/40/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind apropierea actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre în ceea ce privește fabricarea, prezentarea și vânzarea produselor din tutun și a produselor conexe și de abrogare a Directivei [2001/37/CE](#) (JO L 127, 29.4.2014, p. 1).

(11) Produsele din plastic de unică folosință pot fi fabricate dintr-o gamă largă de materiale plastice. Materiale plastice sunt definite de regulă ca materiale polimerice la care este posibil să fi fost adăugați aditivi. Totuși, respectiva definiție ar putea include anumiți polimeri naturali. Polimerii naturali nemodificați, în sensul definiției substanțelor nemodificate chimic menționată la articolul 3 [punctul 40](#) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹³⁾, nu ar trebui să facă obiectul prezentei directive, întrucât sunt prezenți în mod natural în mediu. Prin urmare, în sensul prezentei directive, definiția polimerului de la articolul 3 [punctul 5](#) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 ar trebui adaptată și ar trebui să se introducă o definiție separată. Materialele plastice fabricate cu polimeri naturali modificați sau materialele plastice fabricate din biomaterii, materii prime fosile sau sintetice nu sunt prezente în mod natural și, prin urmare, ar trebui abordate în prezenta directivă. În consecință, definiția adaptată a materialelor plastice ar trebui să cuprindă articole de cauciuc pe bază de polimer și bioplastice și materiale plastice biodegradabile, indiferent dacă acestea sunt derivate din biomasă și/sau concepute astfel încât să se biodegradeze în timp. Vopselele, cernelurile și adezivii nu ar trebui să facă obiectul prezentei directive și, prin urmare, aceste materiale polimerice nu ar trebui incluse în definiție.

(13) Regulamentul (CE) [nr. 1907/2006](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei [1999/45/CE](#) și de abrogare a Regulamentului (CEE) [nr. 793/93](#) al Consiliului și a Regulamentului (CE) [nr. 1488/94](#) al Comisiei, precum și a Directivei [76/769/CEE](#) a Consiliului și a Directivelor [91/155/CEE](#), [93/67/CEE](#), [93/105/CE](#) și [2000/21/CE](#) ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

(12) Pentru a defini în mod clar domeniul de aplicare al prezentei directive, ar trebui să fie definit termenul de "produse din plastic de unică folosință". Definiția ar trebui să excludă produsele din plastic care sunt concepute, proiectate și introduse pe piață pentru a realiza, în cadrul duratei lor de viață, mai multe cicluri sau rotații, fiind reumplute sau reutilizate în același scop pentru care au fost concepute. Produsele din plastic de unică folosință sunt concepute de obicei pentru a fi utilizate o singură dată sau pentru o perioadă scurtă înainte de a fi aruncate. Șervețelele umede de îngrijire personală și de uz casnic ar trebui, de asemenea, incluse în domeniul de aplicare al prezentei directive, iar șervețelele umede industriale ar trebui excluse. Pentru a preciza mai clar

dacă un anumit produs trebuie considerat un produs din plastic de unică folosință în sensul prezentei directive, Comisia ar trebui să elaboreze orientări privind produsele din plastic de unică folosință. În temeiul criteriilor stabilite în prezenta directivă, exemplele de recipiente pentru alimente care trebuie considerate produse din plastic de unică folosință în sensul prezentei directive sunt recipientele pentru alimente de tip fast food, cutiile pentru meniu, sandvișuri, sandvișuri la lipie și salate, sau recipientele pentru alimente proaspete sau prelucrate care nu necesită pregătire suplimentară, cum ar fi fructele, legumele sau deserturile. Exemplele de recipiente pentru alimente care nu trebuie considerate produse din plastic de unică folosință în sensul prezentei directive sunt recipientele pentru alimente cu alimente uscate sau cu alimente vândute reci care necesită pregătire suplimentară, recipiente care conțin alimente într-un număr de porții pentru mai mult de o persoană sau recipiente pentru alimente de dimensiuni pentru o persoană vândute în mai mult de o unitate.

Exemplele de recipiente pentru băuturi care trebuie considerate produse din plastic de unică folosință sunt sticlele pentru băuturi sau ambalajele compozite pentru băuturi utilizate pentru bere, vin, apă, băuturi răcoritoare, sucuri și nectare, băuturi instant sau lapte, dar nu și paharele pentru băuturi, deoarece acestea sunt o categorie distinctă de produse din plastic de unică folosință în sensul prezentei directive. Întrucât nu se numără printre produsele din plastic cele mai întâlnite pe plajele din Uniune, recipientele din sticlă și metal pentru băuturi nu fac obiectul prezentei directive. Cu toate acestea, în contextul revizuirii prezentei directive, Comisia ar trebui să evalueze, printre altele, dopurile și capacele din plastic utilizate pentru recipientele din sticlă și metal pentru băuturi.

(13) Produsele din plastic de unică folosință care fac obiectul prezentei directive ar trebui să fie abordate prin una sau mai multe măsuri, în funcție de diverși factori, cum ar fi disponibilitatea unor alternative adecvate și mai durabile, fezabilitatea schimbării modelelor de consum și măsura în care acestea sunt deja reglementate de legislația existentă a Uniunii.

(14) Pentru anumite produse din plastic de unică folosință nu există deocamdată alternative adecvate și mai durabile ușor accesibile și se preconizează că va crește consumul de astfel de produse din plastic de unică folosință. Pentru a inversa această tendință și pentru a promova eforturile în direcția unor soluții mai durabile, statele membre ar trebui să fie invitate să ia măsurile necesare, de exemplu prin stabilirea unor obiective naționale de reducere a consumului pentru a obține o reducere ambițioasă și susținută a consumului acestor produse, fără a compromite igiena alimentară, siguranța alimentelor, bunele practici de igienă, bunele practici de fabricație, informarea consumatorilor sau cerințele de trasabilitate stabilite în Regulamentele (CE) [nr. 178/2002](#) ⁽¹⁴⁾, (CE) [nr. 852/2004](#) ⁽¹⁵⁾ și (CE) [nr. 1935/2004](#) ⁽¹⁶⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și alte acte legislative relevante în materie de siguranță alimentară, igienă și etichetare. Statele membre ar trebui să urmărească cel mai înalt nivel posibil de ambiție pentru măsurile respective, fapt care ar trebui să determine o inversare semnificativă a

tendințelor de creștere a consumului și să ducă la o reducere cantitativă măsurabilă. Aceste măsuri ar trebui să ia în considerare impactul produselor pe tot parcursul ciclului lor de viață, inclusiv atunci când ajung în mediul marin, și ar trebui să respecte ierarhia deșeurilor.

(¹⁴) Regulamentul (CE) [nr. 178/2002](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

(¹⁵) Regulamentul (CE) [nr. 852/2004](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind igiena produselor alimentare (JO L 139, 30.4.2004, p. 1).

(¹⁶) Regulamentul (CE) [nr. 1935/2004](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și [89/109/CEE](#) (JO L 338, 13.11.2004, p. 4).

În cazul în care statele membre decid să îndeplinească respectiva obligație prin aplicarea de restricții privind introducerea pe piață, acestea ar trebui să se asigure că restricțiile respective sunt proporționale și nediscriminatorii. Statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea produselor care sunt adecvate pentru utilizare multiplă și care, după ce au devenit deșeuri, sunt adecvate în vederea pregătirii pentru reutilizare și reciclare.

(15) Pentru alte produse din plastic de unică folosință există alternative adecvate, mai durabile și accesibile ca preț. Pentru a limita impactul negativ al acestor produse din plastic de unică folosință asupra mediului, statele membre ar trebui să fie obligate să interzică introducerea lor pe piață. Acționând astfel ar fi promovată utilizarea acelor alternative ușor accesibile și mai durabile, precum și soluțiile inovatoare pentru modele de afaceri mai durabile, alternativele de reutilizare și înlocuirea materialelor. Restricțiile privind introducerea pe piață menționate în prezenta directivă ar trebui să acopere, de asemenea, produsele fabricate din materiale plastice oxodegradabile, deoarece respectivul tip de plastic nu se biodegradează în mod corect și, prin urmare, contribuie la poluarea mediului cu microplastice, nu este compostabil, afectează în mod negativ reciclarea materialelor plastice convenționale și nu aduce beneficii de mediu dovedite. Mai mult decât atât, având în vedere prevalența deșeurilor de polistiren expandat în mediul marin și disponibilitatea unor materiale alternative, ar trebui restricționată și utilizarea recipientelor de unică folosință pentru alimente și băuturi, precum și a paharelor pentru băuturi fabricate din polistiren expandat.

(16) Filtrele pentru produse din tutun care conțin plastic reprezintă a doua cea mai răspândită categorie de produse în plastic de unică folosință întâlnite pe plajele din Uniune. Se impune reducerea impactului considerabil asupra mediului cauzat de deșeurile produse după consum ale produselor din tutun cu filtre care conțin plastic aruncate direct în mediu. Inovarea și dezvoltarea produselor ar trebui să ofere alternative viabile la filtrele care conțin plastic și acestea ar trebui

accelerate. Schemele de răspundere extinsă a producătorilor de produse din tutun cu filtre care conțin plastic ar trebui, de asemenea, să încurajeze inovarea care conduce la dezvoltarea de alternative durabile la filtrele de produse din tutun care conțin plastic. Statele membre ar trebui să promoveze o gamă largă de măsuri pentru a reduce deșeurile produse după consumul produselor din tutun cu filtre care conțin plastic.

(17) Dopurile și capacele din plastic care sunt folosite pentru recipientele pentru băuturi sunt printre cele mai întâlnite articole din plastic de unică folosință pe plajele din Uniune. Prin urmare, recipientele pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință ar trebui să poată fi introduse pe piață numai dacă îndeplinesc anumite cerințe de proiectare a produsului prin care să se reducă în mod semnificativ dispersia în mediu a dopurilor și capacelor din plastic de la recipientele pentru băuturi. În cazul recipientelor pentru băuturi care sunt produse și ambalaje din plastic de unică folosință, această cerință este o completare la cerințele esențiale care reglementează compoziția și natura re folosibilă și recuperabilă, inclusiv reciclabilă, a ambalajelor, prevăzute în [anexa II](#) la Directiva 94/62/CE.

Pentru a facilita conformitatea cu cerința de proiectare a produsului și pentru a asigura buna funcționare a pieței interne, este necesar să se elaboreze un standard armonizat adoptat în conformitate cu Regulamentul (UE) [nr. 1025/2012](#) al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁷⁾, iar conformitatea cu acest standard ar trebui să dea naștere unei prezumții de conformitate cu cerințele respective. Prin urmare, elaborarea în timp util a unui standard armonizat este o prioritate esențială pentru a se asigura o punere în aplicare eficace a prezentei directive. Ar trebui să se prevadă suficient timp pentru elaborarea unui standard armonizat și pentru a permite producătorilor să își adapteze lanțurile de producție pentru punerea în aplicare a cerinței de proiectare a produsului. Pentru a asigura utilizarea circulară a materialelor plastice, trebuie promovată asimilarea pe piață a materialelor reciclate. Prin urmare, este oportun să se introducă cerințe referitoare la un conținut minim obligatoriu de materiale plastice reciclate în sticlele pentru băuturi.

⁽¹⁷⁾ Regulamentul (UE) [nr. 1025/2012](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor [89/686/CEE](#) și [93/15/CEE](#) ale Consiliului și a Directivelor [94/9/CE](#), [94/25/CE](#), [95/16/CE](#), [97/23/CE](#), [98/34/CE](#), [2004/22/CE](#), [2007/23/CE](#), [2009/23/CE](#) și [2009/105/CE](#) ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei [nr. 1673/2006/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

(18) Produsele din plastic ar trebui să fie fabricate ținându-se seama de întreaga lor durată de viață. Procesul de proiectare a produselor din plastic ar trebui să ia întotdeauna în considerare etapa de fabricație și cea de utilizare, precum și reutilizarea și reciclabilitatea produsului. În contextul revizuirii care trebuie efectuată în conformitate cu [articolul 9](#) alineatul (5) din Directiva 94/62/CE, Comisia ar trebui să țină seama de proprietățile relative ale diferitelor materiale pentru

ambalaje, inclusiv ale materialelor compozite, pe baza unor evaluări ale ciclului de viață, abordând în special prevenirea generării de deșeuri și proiectarea în vederea circularității.

(19) În interesul sănătății femeilor, este necesară evitarea prezenței substanțelor chimice periculoase în absorbante, tampoane igienice și aplicatoare de tampoane. În cadrul procesului de restricționare în temeiul Regulamentului (CE) [nr. 1907/2006](#), este oportun ca Comisia să evalueze și alte restricții cu privire la astfel de substanțe.

(20) Anumite produse din plastic de unică folosință ajung în mediu ca urmare a eliminării neadecvate prin sistemul de canalizare sau prin altă evacuare necorespunzătoare în mediu. Eliminarea prin sistemul de canalizare poate provoca și daune economice substanțiale rețelelor respective prin înfundarea pompelor și blocarea conductelor. În cazul produselor respective, informațiile sunt în mod frecvent extrem de deficitare cu privire la caracteristicile materiale ale produselor sau cu privire la mijloacele de eliminare adecvată a deșeurilor. Prin urmare, produsele din plastic de unică folosință care sunt frecvent aruncate în sistemul de canalizare sau eliminate necorespunzător într-un alt mod ar trebui să facă obiectul unor cerințe de marcare. Marcajul ar trebui să informeze consumatorii cu privire la opțiunile adecvate de gestionare a deșeurilor aferente produsului respectiv sau cu privire la care dintre mijloacele de eliminare a deșeurilor ar trebui evitate pentru produsul respectiv în conformitate cu ierarhia deșeurilor, precum și la prezența materialelor plastice în componența produsului și la impactul negativ asupra mediului rezultat ca urmare a aruncării deșeurilor sau a altor mijloace de eliminare neadecvată a produsului. Marcajul ar trebui să figureze, după caz, fie pe ambalajul produsului, fie direct pe produs. Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească specificații armonizate pentru marcare și în acest scop ar trebui, după caz, să testeze percepția marcării propuse utilizând grupuri reprezentative de consumatori pentru a garanta faptul că aceasta este eficace și ușor de înțeles. Cerințele de marcare sunt deja aplicate în ceea ce privește echipamentele de pescuit în temeiul Regulamentului (CE) [nr. 1224/2009](#).

(21) În ceea ce privește produsele din plastic de unică folosință pentru care nu sunt disponibile alternative adecvate și mai durabile, statele membre ar trebui, în conformitate cu principiul "poluatorul plătește", să introducă, de asemenea, scheme de răspundere extinsă a producătorilor care să acopere cheltuielile necesare pentru gestionarea și curățarea deșeurilor, precum și costurile măsurilor de sensibilizare menite să prevină și să reducă astfel de deșeuri. Respectivetele costuri nu ar trebui să depășească costurile necesare prestării serviciilor în cauză într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și ar trebui să fie convenite în mod transparent între actorii vizați.

(22) Directiva [2008/98/CE](#) stabilește cerințe minime generale privind schemele de răspundere extinsă a producătorilor. Aceste cerințe ar trebui să se aplice schemelor de răspundere extinsă a producătorilor instituite prin prezenta directivă, indiferent dacă sunt puse în aplicare prin acte legislative sau prin acorduri, în temeiul prezentei directive. Relevanța anumitor cerințe depinde

de caracteristicile produsului. Colectarea separată nu este necesară pentru a asigura tratarea adecvată a deșeurilor în conformitate cu ierarhia deșeurilor în cazul produselor din tutun având filtre care conțin plastic, al șervețelilor umede și al baloanelor. Prin urmare, instituirea colectării separate pentru produsele respective nu ar trebui să fie obligatorie. Prezenta directivă trebuie să stabilească cerințe suplimentare privind răspunderea extinsă a producătorilor în plus față de cele prevăzute în Directiva 2008/98/CE, de exemplu cerința ca producătorii de anumite produse din plastic de unică folosință să acopere costurile de curățare a deșeurilor. Ar trebui, de asemenea, să fie posibilă acoperirea costurilor aferente instalării unei infrastructuri specifice pentru colectarea deșeurilor produse după consum ale produselor din tutun, cum ar fi recipiente adecvate pentru deșeuri în zonele în care se aruncă multe deșeuri. Metodologia de calcul al costurilor de curățare a deșeurilor ar trebui să țină seama de aspectele legate de proporționalitate. Pentru a reduce la minimum costurile administrative, statele membre ar trebui să poată stabili contribuții financiare pentru curățarea deșeurilor prin stabilirea unor sume fixe multianuale.

(23) Procentul mare de materiale plastice din deșeurile marine provenite din echipamente de pescuit aruncate, inclusiv abandonate și pierdute, indică faptul că cerințele juridice actuale prevăzute în Regulamentul (CE) [nr. 1224/2009](#) al Consiliului, Directiva 2000/59/CE și Directiva [2008/98/CE](#) nu oferă suficiente stimulente pentru a returna la țărm astfel de echipamente de pescuit pentru colectare și tratare. Sistemul de taxare indirectă instituit în temeiul Directivei (UE) [2019/883](#) a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁸⁾ prevede un sistem prin care navele sunt descurajate să descarce deșeurile în larg și care asigură un drept de descărcare. Cu toate acestea, sistemul respectiv ar trebui să fie completat cu stimulente financiare suplimentare pentru ca pescarii să își aducă la țărm deșeurile de echipamente de pescuit pentru a evita orice creștere potențială a taxei indirecte pe deșeuri care trebuie să fie plătită. Întrucât componentele din plastic ale echipamentelor de pescuit au un înalt potențial de reciclare, statele membre ar trebui, în conformitate cu principiul "poluatorul plătește", să introducă răspunderea extinsă a producătorilor pentru echipamentele de pescuit sau componentele acestora care conțin plastic pentru a asigura colectarea separată a deșeurilor de echipamente de pescuit și pentru a finanța o gestionare rațională din punct de vedere ecologic a deșeurilor de astfel de echipamente de pescuit, în special reciclarea acestora.

⁽¹⁸⁾ Directiva (UE) [2019/883](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind instalațiile portuare de preluare pentru predarea deșeurilor provenite de la nave, de modificare a Directivei [2010/65/UE](#) și de abrogare a Directivei 2000/59/CE (JO L 151, 7.6.2019, p. 116).

(24) În cadrul răspunderii extinse a producătorilor pentru echipamentele de pescuit care conțin plastic, statele membre ar trebui să monitorizeze și să evalueze, în conformitate cu prezenta directivă, echipamentele de pescuit care conțin plastic.

(25) Deși toate deșeurile marine care conțin plastic prezintă un risc pentru mediu și pentru sănătatea umană și ar trebui abordate, ar trebui, de asemenea, să se ia în considerare aspecte legate de proporționalitate. Prin urmare, pescarii înșiși și producătorii artizanali de echipamente de pescuit care conțin plastic nu ar trebui să fie considerați producători și nu ar trebui trași la răspundere pentru îndeplinirea obligațiilor producătorului legate de răspunderea extinsă a producătorilor.

(26) Stimulentele de ordin economic și de altă natură menite să susțină alegerile durabile ale consumatorilor și să promoveze comportamentul responsabil al acestora pot fi un instrument eficace pentru realizarea obiectivelor prezentei directive.

(27) Sticlele pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință reprezintă unele dintre cele mai întâlnite articole de deșeurii marine găsite pe plajele din Uniune. Acest lucru este cauzat de ineficiența sistemelor de colectare separată și de un nivel scăzut de participare la aceste sisteme din partea consumatorilor. Este necesar să se promoveze sisteme de colectare separată mai eficiente. Prin urmare, ar trebui să fie stabilit un obiectiv minim de colectare separată pentru sticlele pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință. Deși obligația de a colecta separat deșeurile prevede ca deșeurile să fie păstrate separat în funcție de tipul și natura lor, ar trebui să fie posibil să se colecteze anumite tipuri de deșeurii împreună, cu condiția ca acest lucru să nu împiedice reciclarea de înaltă calitate, în conformitate cu ierarhia deșeurilor și în conformitate cu articol 10 [alineatul \(2\)](#) și alineatul (3) litera (a) din Directiva 2008/98/CE. Stabilirea obiectivului de colectare separată ar trebui să se bazeze pe cantitatea de sticle de plastic de unică folosință pentru băuturi introduse pe piață într-un stat membru sau, ca alternativă, pe cantitatea de deșeurii generate de sticlele de plastic de unică folosință pentru băuturi într-un stat membru. Calculul cantității de deșeurii generate într-un stat membru ar trebui să ia în considerare toate deșeurile din plastic generate de sticlele de plastic de unică folosință pentru băuturi, inclusiv cele care devin deșeurii și care nu ajung în sistemele de colectare a deșeurilor. Statele membre ar trebui să poată atinge acest obiectiv minim prin stabilirea unor obiective de colectare separată pentru sticlele pentru băuturi care sunt produse din plastic de unică folosință în cadrul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor, prin instituirea unor sisteme de returnare a garanției sau prin orice alte măsuri pe care le consideră adecvate. Acestea vor avea un impact direct și pozitiv asupra ratei de colectare, asupra calității materialelor colectate și asupra calității materialelor reciclate, creând oportunități pentru întreprinderi de reciclare și o piață a produselor reciclate. Aceste măsuri vor sprijini atingerea obiectivelor de reciclare a deșeurilor de ambalaje prevăzute în Directiva [94/62/CE](#).

(28) În scopul de a preveni aruncarea și alte mijloace necorespunzătoare de eliminare a deșeurilor care conduc la apariția deșeurilor marine care conțin plastic, este necesară informarea corespunzătoare a consumatorilor de produse din plastic de unică folosință și a utilizatorilor de echipamente de pescuit care conțin plastic cu privire la existența unor alternative de reciclare și a

unor sisteme de reciclare, la cele mai adecvate opțiuni de gestionare a deșeurilor și/sau la opțiunile de eliminare a deșeurilor care trebuie să fie evitate, la cele mai bune practici în ceea ce privește buna gestionare a deșeurilor și impactul asupra mediului al rețelilor de eliminare, precum și cu privire la conținutul de plastic din anumite produse din plastic de unică folosință și echipamente de pescuit și impactul eliminării necorespunzătoare a deșeurilor asupra rețelei de canalizare. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă obligația de a lua măsuri de sensibilizare care să garanteze că astfel de informații sunt prezentate consumatorilor și utilizatorilor respectivi. Informațiile nu ar trebui să cuprindă niciun conținut promoțional care încurajează utilizarea produselor din plastic de unică folosință. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a alege măsurile care sunt cele mai adecvate, în funcție de natura produsului sau utilizarea acestuia. Producătorii de produse din plastic de unică folosință și de echipamente de pescuit care conțin plastic ar trebui să acopere costurile legate de măsurile de sensibilizare, ca parte a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorilor.

(29) Obiectivul prezentei directive este de a proteja mediul și sănătatea umană. Astfel cum a statuat Curtea de Justiție în repetate rânduri, ar fi incompatibil cu caracterul obligatoriu pe care articolul 288 al treilea paragraf din [Tratatul](#) privind funcționarea Uniunii Europene îl atribuie directivei, să se excludă, în principiu, posibilitatea ca obligația impusă de o directivă să poată fi invocată de către persoanele vizate. Această considerație se aplică în special în cazul unei directive care are ca obiectiv prevenirea și reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului marin.

(30) Este important să se monitorizeze nivelurile de deșeurii marine în Uniune, pentru a se putea evalua punerea în aplicare a prezentei directive. În conformitate cu Directiva [2008/56/CE](#), statele membre sunt obligate să monitorizeze periodic proprietățile deșeurilor marine și cantitățile de deșeurii marine, inclusiv în cazul deșeurilor marine din plastic. Respectivele date de monitorizare trebuie, de asemenea, comunicate Comisiei.

(31) Statele membre ar trebui să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și ar trebui să ia toate măsurile necesare pentru a garanta faptul că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute ar trebui să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

(32) În conformitate cu punctul 22 din Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁹⁾, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentei directive. Această evaluare ar trebui să se bazeze pe experiența acumulată și pe datele colectate în cursul punerii în aplicare a directivei și pe baza datelor colectate în temeiul Directivelor [2008/56/CE](#) și [2008/98/CE](#). Evaluarea respectivă ar trebui să ofere baza pentru o analiză a posibilelor măsuri suplimentare, inclusiv stabilirea unor obiective de reducere la nivelul Uniunii pentru 2030 și perioada ulterioară, și, având în vedere monitorizarea deșeurilor marine în Uniune, pentru o

evaluare a necesității de a revizui anexa care enumeră produsele din plastic de unică folosință și de a extinde domeniul de aplicare al prezentei directive la alte produse de unică folosință.

(¹⁹) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

(33) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare în ceea ce privește metodologia pentru calcularea și verificarea consumului anual de produse din plastic de unică folosință pentru care au fost stabilite obiective de reducere a consumului, normele de calculare și verificare a atingerii obiectivelor privind conținutul minim de material reciclat în sticlele pentru băuturi, specificațiile pentru marcajul care trebuie aplicat pe anumite produse din plastic de unică folosință, metodologia pentru calcularea și verificarea obiectivelor de colectare pentru produsele din plastic de unică folosință pentru care au fost stabilite obiective de colectare separată, precum și formatul de raportare a datelor și informațiilor cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) [nr. 182/2011](#) al Parlamentului European și al Consiliului (²⁰).

(²⁰) Regulamentul (UE) [nr. 182/2011](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(34) Este oportun să se permită statelor membre să aleagă punerea în aplicare a anumitor dispoziții ale prezentei directive prin intermediul unor acorduri încheiate între autoritățile competente și sectoarele economice vizate, cu condiția respectării anumitor cerințe.

(35) Lupta împotriva deșeurilor este un efort comun al autorităților competente, al producătorilor și al consumatorilor. Autoritățile publice, inclusiv instituțiile Uniunii, ar trebui să ofere un exemplu.

(36) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume prevenirea și reducerea impactului anumitor produse din plastic de unică folosință, al produselor fabricate din materiale plastice oxodegradabile și al echipamentelor de pescuit care conțin plastic asupra mediului și sănătății umane, precum și promovarea tranziției către o economie circulară, inclusiv promovarea unor modele de afaceri, produse și materiale inovatoare și durabile, contribuind astfel la funcționarea eficientă a pieței interne, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la [articolul 5](#) din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1 Obiective Obiectivele prezentei directive sunt de a preveni și a reduce impactul anumitor produse din plastic asupra mediului, în special asupra mediului acvatic, și asupra sănătății umane, precum și de a promova tranziția la o economie circulară cu modele de afaceri, produse și materiale inovatoare și durabile, contribuind astfel la funcționarea eficientă a pieței interne.

Articolul 2 Domeniu de aplicare (1) Prezenta directivă se aplică produselor din plastic de unică folosință enumerate în anexă, produselor fabricate din materiale plastice oxodegradabile și echipamentelor de pescuit care conțin plastic.

(2) În cazul în care prezenta directivă prevede norme care intră în conflict cu normele din Directiva [94/62/CE](#) sau [2008/98/CE](#), prezenta directivă prevalează.

Articolul 3 Definiții În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. "plastic" înseamnă un material constând dintr-un polimer, astfel cum este definit la articolul 3 [punctul 5](#) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006, la care este posibil să fi fost adăugați aditivi sau alte substanțe și care poate funcționa ca o componentă structurală principală a produselor finale, cu excepția polimerilor naturali care nu au fost modificați chimic;
2. "produs din plastic de unică folosință" înseamnă un produs care este fabricat în întregime sau parțial din plastic și care nu este conceput, proiectat sau introdus pe piață pentru a realiza, în cadrul ciclului său de viață, mai multe cicluri sau rotații prin returnare la producător pentru a fi reumplut sau reutilizat în același scop în care a fost conceput;
3. "materiale plastice oxodegradabile" înseamnă materiale din plastic care conțin aditivi care, prin oxidare, duc la fragmentarea materialelor plastice în microfragmente sau la descompunerea chimică;
4. "echipamente de pescuit" înseamnă orice articole sau unelte care sunt utilizate în activitatea de pescuit sau în acvacultură pentru a viza, a captura sau a crește resurse biologice marine, sau care plutesc la suprafața mării și care sunt utilizate cu scopul de a atrage și de a captura sau de a crește astfel de resurse biologice marine;
5. "deșuri de echipamente de pescuit" înseamnă orice echipament de pescuit care intră sub incidența definiției deșeurilor de la articolul 3 [punctul 1](#) din Directiva 2008/98/CE, inclusiv toate componentele separate, substanțele sau materialele care au făcut parte din aceste echipamente de pescuit sau au fost atașate acestora atunci când acestea au fost aruncate în mare, inclusiv atunci când au fost abandonate sau pierdute;
6. "introducere pe piață" înseamnă prima punere la dispoziție a unui produs pe piața unui stat membru;
7. "a face disponibil pe piață" înseamnă orice tip de furnizare a unui produs spre distribuire, consum sau utilizare pe piața unui stat membru în cursul unei activități comerciale, fie în schimbul unei plăți, fie gratuit;

8. "standard armonizat" înseamnă un standard armonizat astfel cum este definit la articolul 2 punctul 1 [litera \(c\)](#) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012;
9. "deșeuri" înseamnă orice deșeuri astfel cum sunt definite la articolul 3 [punctul 1](#) din Directiva 2008/98/CE;
10. "schemă de răspundere extinsă a producătorilor" înseamnă o schemă de răspundere extinsă a producătorilor astfel cum este definită la articolul 3 punctul 21 din Directiva 2008/98/CE;
11. "producător" înseamnă:
- (a) orice persoană fizică sau juridică stabilită într-un stat membru care, fabrică, umple, vinde sau exportă în regim profesionist, indiferent de tehnica de vânzare utilizată, inclusiv prin contracte la distanță astfel cum sunt definite la articolul 2 [punctul 7](#) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²¹⁾, și introduce pe piața statului membru respectiv produse din plastic de unică folosință, produse de unică folosință umplute sau echipamente de pescuit care conțin plastic, cu excepția persoanelor care desfășoară activități de pescuit astfel cum sunt definite la articolul 4 [punctul 28](#) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²²⁾; sau
- ⁽²¹⁾ Directiva [2011/83/UE](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei [93/13/CEE](#) a Consiliului și a Directivei [1999/44/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei [85/577/CEE](#) a Consiliului și a Directivei [97/7/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).
- ⁽²²⁾ Regulamentul (UE) [nr. 1380/2013](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) [nr. 1954/2003](#) și (CE) [nr. 1224/2009](#) ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) [nr. 2371/2002](#) și (CE) [nr. 639/2004](#) ale Consiliului și a Deciziei [2004/585/CE](#) a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).
- (b) orice persoană fizică sau juridică stabilită într-un stat membru sau într-o țară terță care vinde în regim profesionist, într-un alt stat membru, direct către gospodării private, sau către utilizatori care nu sunt gospodării private, prin intermediul unor contracte la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 [punctul 7](#) din Directiva 2011/83/UE, produse din plastic de unică folosință, produse din plastic de unică folosință umplute sau echipamente de pescuit care conțin plastic, cu excepția persoanelor care desfășoară activități de pescuit astfel cum sunt definite la articolul 4 [punctul 28](#) din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;
12. "colectare" înseamnă colectare astfel cum este definită la articolul 3 [punctul 10](#) din Directiva 2008/98/CE;
13. "colectare separată" înseamnă colectare separată astfel cum este definită la articolul 3 [punctul 11](#) din Directiva 2008/98/CE;

14. "tratate" înseamnă tratate astfel cum este definită la articolul 3 [punctul 14](#) din Directiva 2008/98/CE;

15. "ambalaj" înseamnă ambalaje astfel cum sunt definite la articolul 3 [punctul 1](#) din Directiva 94/62/CE;

16. "material plastic biodegradabil" înseamnă un material plastic care poate face obiectul descompunerii fizice, biologice, astfel încât să se descompună în final în dioxid de carbon (CO₂), biomasă și apă, și este, în conformitate cu standardele europene pentru ambalaje, recuperabil prin compostare și digestie anaerobă;

17. "instalații portuare de preluare" înseamnă instalații portuare de preluare astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (e) din Directiva [2000/59/CE](#);

18. "produse din tutun" înseamnă produse din tutun astfel cum sunt definite la articolul 2 [punctul 4](#) din Directiva 2014/40/UE.

Articolul 4 Reducerea consumului (1) Statele membre adoptă măsurile necesare pentru a realiza o reducere ambițioasă și susținută a consumului de produse din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexă, în conformitate cu obiectivele generale ale politicii Uniunii în materie de deșuri, în special de prevenire a generării de deșuri, care să conducă la o inversare semnificativă a tendințelor de creștere a consumului. Aceste măsuri conduc la o reducere cantitativă măsurabilă a consumului de produse din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexă pe teritoriul statului membru până în 2026 în comparație cu 2022.

Până la 3 iulie 2021, statele membre pregătesc o descriere a măsurilor pe care le-au adoptat în temeiul primului paragraf, comunică descrierea Comisiei și o pun la dispoziția publicului. Statele membre integrează măsurile prevăzute în descriere în planurile sau programele menționate la [articolul 11](#) cu ocazia primei actualizări ulterioare a respectivelor planuri sau programe, în conformitate cu actele legislative relevante ale Uniunii care reglementează respectivele planuri sau programe, sau în orice alte programe elaborate special în acest scop.

Măsurile pot include obiective naționale de reducere a consumului, măsuri care să asigure că la punctul de vânzare către consumatorul final sunt puse la dispoziție alternative reutilizabile la produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexă, instrumente economice precum instrumente prin care să se asigure că produsele din plastic de unică folosință nu sunt furnizate gratuit la punctul de vânzare către consumatorul final și acordurile menționate la articolul 17 [alineatul \(3\)](#). Statele membre pot impune restricții de comercializare, prin derogare de la [articolul 18](#) din Directiva 94/62/CE, în scopul prevenirii generării de deșuri din astfel de produse pentru a se asigura că acestea sunt înlocuite cu alternative care sunt reutilizabile sau nu conțin plastic. Măsurile pot varia în funcție de impactul asupra mediului al produselor din plastic de unică folosință pe durata ciclului de viață al acestora, inclusiv atunci când devin deșuri.

Măsurile adoptate în conformitate cu prezentul alineat sunt proporționale și nediscriminatorii. Statele membre transmit Comisiei o notificare privind respectivele măsuri în conformitate cu

Directiva (UE) [2015/1535](#) a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²³⁾ în cazurile în care directiva menționată impune o astfel de obligație.

⁽²³⁾ Directiva (UE) [2015/1535](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

Pentru a fi în conformitate cu primul paragraf din prezentul alineat, fiecare stat membru monitorizează produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexă introduse pe piață, precum și măsurile de reducere luate și prezintă Comisiei un raport privind progresele înregistrate, în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol și cu articolul 13 alineatul (1) în vederea stabilirii de obiective cantitative obligatorii la nivelul Uniunii pentru reducerea consumului.

(2) Până la 3 ianuarie 2021, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește metodologia pentru calcularea și verificarea reducerii ambițioase și susținute a consumului de produse din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexă. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 [alineatul \(2\)](#).

Articolul 5 Restricții privind introducerea pe piață Statele membre interzic introducerea pe piață a produselor din plastic de unică folosință enumerate în partea B din [anexă](#) și a produselor fabricate din materiale plastice oxodegradabile.

Articolul 6 Cerințe legate de produs (1) Statele membre se asigură că produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea C din anexă, ale căror dopuri și capace sunt făcute din plastic pot fi introduse pe piață numai dacă dopurile și capacele rămân atașate de recipiente în timpul etapei de utilizare preconizată a produselor.

(2) În sensul prezentului articol dopurile sau capacele metalice cu garnituri din plastic nu se consideră ca fiind fabricate din plastic.

(3) Până la 3 octombrie 2019, Comisia solicită organizațiilor de standardizare europene să elaboreze standarde armonizate referitoare la cerința menționată la alineatul (1). Respectivele standarde iau în considerare mai ales necesitatea de a asigura un nivel corespunzător de rezistență, fiabilitate și siguranță a dispozitivelor de închidere a recipientelor pentru băuturi, inclusiv pentru băuturile carbogazoase.

(4) De la data publicării trimiterilor la standardele armonizate menționate la alineatul (3) în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, produsele din plastic de unică folosință menționate la alineatul (1) care sunt în conformitate cu respectivele standarde sau părți ale acestora sunt considerate a fi în conformitate cu cerința prevăzută la alineatul (1).

(5) Cu privire la sticlele pentru băuturi enumerate în partea F din anexă, fiecare stat membru se asigură că:

(a) începând cu 2025, sticlele pentru băuturi enumerate în partea F din anexă, având drept componentă principală polietilentereftalatul ("sticle PET"), conțin plastic reciclat în proporție de cel puțin 25 %, calculat ca medie pentru toate sticlele PET introduse pe piață pe teritoriul statului membru respectiv; și

(b) începând cu 2030, sticlele pentru băuturi enumerate în partea F din anexă conțin plastic reciclat în proporție de cel puțin 30 %, calculat ca medie pentru toate astfel de sticle introduse pe piață pe teritoriul statului membru respectiv.

Până la 1 ianuarie 2022, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a normelor de calculare și verificare a obiectivelor stabilite la primul paragraf al prezentului alineat. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 [alineatul \(2\)](#).

Articolul 7 Cerințe de marcarea (1) Statele membre se asigură că fiecare produs din plastic de unică folosință enumerat în partea D din anexă care este introdus pe piață poartă un marcaj clar, lizibil și indelebil, plasat pe ambalajul acestuia sau direct pe produs, care informează consumatorii cu privire la următoarele aspecte:

(a) opțiunile adecvate de gestionare a deșeurilor pentru produs sau mijloacele de eliminare a deșeurilor care trebuie să fie evitate pentru produsul respectiv, în conformitate cu ierarhia deșeurilor; și

(b) prezența materialelor plastice în componența produsului și impactul negativ asupra mediului rezultat din aruncarea produsului sau din alte mijloace necorespunzătoare de eliminare a produsului.

Specificațiile armonizate pentru marcaj sunt stabilite de către Comisie, în conformitate cu [alineatul \(2\)](#).

(2) Până la 3 iulie 2020, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește specificațiile armonizate pentru marcajul menționat la [alineatul \(1\)](#) și care:

(a) prevede că marcajul produselor din plastic de unică folosință enumerate la punctele 1, 2 și 3 din partea D din anexă este plasat pe ambalajul pentru vânzare și pe ambalajul grupat al produselor respective. În cazul în care mai multe unități comercializabile sunt grupate la punctul de cumpărare, fiecare unitate comercializabilă poartă marcajul pe ambalajul propriu. Marcajul nu trebuie să fie obligatoriu în cazul ambalajelor cu o suprafață mai mică de 10 cm²;

(b) prevede că marcajul produselor din plastic de unică folosință enumerate la punctul 4 al părții D din anexă este plasat direct pe produs; și

(c) ia în considerare abordări voluntare sectoriale existente și acordă o atenție specială necesității de a evita informațiile care induc în eroare consumatorii.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 [alineatul \(2\)](#).

(3) Dispozițiile prezentului articol referitoare la produsele din tutun le completează pe cele prevăzute în Directiva [2014/40/UE](#).

Articolul 8 Răspunderea extinsă a producătorilor (1) Statele membre se asigură că sunt stabilite scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru toate produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea E din anexă care sunt introduse pe piața statului membru, în conformitate cu [articolele 8](#) și 8a din Directiva 2008/98/CE.

(2) Statele membre se asigură că producătorii de produse din plastic de unică folosință enumerate la secțiunea I a părții E din anexa la prezenta directivă acoperă costurile aferente aplicării dispozițiilor referitoare la răspunderea extinsă a producătorilor din Directivele [2008/98/CE](#) și [94/62/CE](#) și, în măsura în care nu sunt deja acoperite, acoperă următoarele costuri:

(a) costurile legate de măsurile de sensibilizare menționate la articolul 10 din prezenta directivă cu privire la produsele respective;

(b) costurile de colectare a deșeurilor aferente produselor care sunt aruncate în sistemele publice de colectare, inclusiv infrastructura și funcționarea acesteia, precum și ale transportului și tratării ulterioare a deșeurilor respective; și

(c) costurile de curățare a deșeurilor rezultate din respectivele produse, precum și ale transportului și tratării ulterioare a respectivelor deșeuri.

(3) Statele membre se asigură că producătorii de produse din plastic de unică folosință enumerate la secțiunile II și III ale părții E din anexă acoperă cel puțin următoarele costuri:

(a) costurile legate de măsurile de sensibilizare menționate la articolul 10 cu privire la produsele respective;

(b) costurile de curățare a deșeurilor rezultate din aceste produse, precum și ale transportului și tratării ulterioare a respectivelor deșeuri; și

(c) costurile colectării și raportării datelor în conformitate cu articolul 8a alineatul (1) litera (c) din Directiva [2008/98/CE](#).

În ceea ce privește produsele din plastic de unică folosință enumerate la secțiunea III a părții E din anexa la prezenta directivă, statele membre se asigură că producătorii acoperă, în plus, costurile de colectare a deșeurilor pentru acele produse care sunt aruncate în sistemele publice de colectare, inclusiv infrastructura și funcționarea acesteia, precum și ale transportului și tratării ulterioare a respectivelor deșeuri. Costurile pot include crearea unei infrastructuri specifice pentru colectarea deșeurilor aferente acestor produse, cum ar fi recipientele adecvate pentru deșeuri în zonele în care se aruncă multe deșeuri.

(4) Aceste costuri care ar trebui acoperite, menționate la alineatele (2) și (3), nu ar trebui să depășească costurile necesare prestării serviciilor menționate la respectivele alineate într-un mod eficient din punctul de vedere al costurilor și sunt convenite în mod transparent între actorii vizati. Costurile de curățare a deșeurilor se limitează la activitățile întreprinse de autoritățile publice sau în numele acestora. Metodologia de calcul este elaborată în așa fel încât să permită

stabilirea într-un mod proporționat a costurilor de curățare a deșeurilor. Pentru a reduce la minimum costurile administrative, statele membre pot stabili contribuții financiare pentru curățarea deșeurilor prin stabilirea unor sume fixe multianuale.

Comisia publică orientări pentru criterii, în consultare cu statele membre, cu privire la costurile de curățare a deșeurilor menționate la alineatele (2) și (3).

(5) Statele membre definesc în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor actorilor relevanți implicați.

În ceea ce privește ambalarea, respectivele roluri și responsabilități sunt definite în conformitate cu Directiva [94/62/CE](#).

(6) Fiecare stat membru permite producătorilor stabiliți într-un alt stat membru, care introduc produse pe piața din statul respectiv, să desemneze o persoană fizică sau juridică stabilită pe teritoriul său drept reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor care îi revin producătorului pe teritoriul său în temeiul schemelor de răspundere extinsă a producătorilor.

(7) Fiecare stat membru se asigură că un producător care este stabilit pe teritoriul său, care vinde produse din plastic de unică folosință enumerate în partea E din anexă și echipamente de pescuit care conțin plastic într-un alt stat membru în care nu este stabilit, desemnează un reprezentant autorizat în acel stat membru. Reprezentantul autorizat este persoana responsabilă de îndeplinirea obligațiilor producătorului respectiv, în temeiul prezentei directive, pe teritoriul aceluia stat membru.

(8) Statele membre se asigură că sunt stabilite scheme de răspundere extinsă a producătorilor pentru toate echipamentele de pescuit care conțin plastic introduse pe piața statului membru, în conformitate cu [articolele 8 și 8a](#) din Directiva 2008/98/CE.

Statele membre care au ape marine astfel cum sunt definite la articolul 3 [punctul 1](#) din Directiva 2008/56/CE, stabilesc o cotă națională anuală minimă de colectare a echipamentelor de pescuit abandonate care conțin plastic, în vederea reciclării.

Statele membre monitorizează echipamentele de pescuit care conțin materiale plastice introduse pe piața statului membru, precum și echipamentele de pescuit care conțin plastic abandonate și colectate, și raportează Comisiei în conformitate cu articolul 13 [alineatul \(1\)](#) din prezenta directivă în vederea stabilirii de obiective cantitative obligatorii de colectare la nivelul Uniunii.

(9) În ceea ce privește schemele de răspundere extinsă a producătorilor instituite în conformitate cu alineatul (8) de la prezentul articol, statele membre se asigură că producătorii de echipamente de pescuit care conțin plastic acoperă costurile de colectare separată a deșeurilor provenite de la echipamentele de pescuit care conțin plastic care au fost descărcate în instalațiile portuare de preluare adecvate în conformitate cu Directiva (UE) [2019/883](#) sau în alte sisteme de colectare care nu intră în domeniul de aplicare al respectivei directive, precum și costul transportului și al tratării ulterioare a acestora. Producătorii acoperă, de asemenea, costurile aferente măsurilor de

sensibilizare menționate la [articolul 10](#) în ceea ce privește echipamentele de pescuit care conțin plastic.

Cerințele stabilite la prezentul alineat completează cerințele aplicabile deșeurilor provenite de la navele de pescuit din dreptul Uniunii privind instalațiile portuare de preluare.

Fără a aduce atingere măsurilor tehnice prevăzute de Regulamentul (CE) [nr. 850/98](#) al Consiliului ⁽²⁴⁾, Comisia solicită organizațiilor europene de standardizare să elaboreze standarde armonizate privind proiectarea uneltelor de pescuit conform principiilor economiei circulare, pentru a încuraja pregătirea lor în vederea reutilizării și pentru a facilita reciclarea lor la sfârșitul ciclului de viață.

⁽²⁴⁾ Regulamentul (CE) [nr. 850/98](#) al Consiliului din 30 martie 1998 pentru conservarea resurselor de pescuit prin măsuri tehnice de protecție a puietului de organisme marine (JO L 125, 27.4.1998, p. 1).

Articolul 9 Colectarea separată (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura colectarea separată în vederea reciclării:

(a) până în 2025, a unei cantități de produse din plastic de unică folosință enumerate în partea F din anexă egală cu 77 %, ca greutate din produsele de plastic de unică folosință introduse pe piață într-un anumit an;

(b) până în 2029, a unei cantități de produse din plastic de unică folosință enumerate în partea F din anexă egală cu 90 %, ca greutate din produsele de plastic de unică folosință introduse pe piață într-un anumit an.

Produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea F din anexă introduse pe piață într-un stat membru pot fi considerate ca fiind egale cu cantitatea de deșeuri generate de produsele respective, inclusiv sub formă de deșeuri, în același an în statul membru respectiv.

Pentru a realiza acest obiectiv, statele membre pot, printre altele:

(a) să instituie scheme de returnare a garanției;

(b) să stabilească obiective de colectare separată pentru schemele relevante de răspundere extinsă a producătorilor.

Primul paragraf se aplică fără a aduce atingere articolului 10 alineatul (3) [litera \(a\)](#) din Directiva 2008/98/CE.

(2) Comisia facilitează schimbul de informații și de bune practici între statele membre privind măsurile adecvate pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alineatul (1), printre altele cu privire la sistemele de returnare a garanției. Comisia pune la dispoziția publicului rezultatele acestui schimb de informații și de bune practici:

(3) Până la 3 iulie 2020, Comisia adoptă un act de punere în aplicare care stabilește metodologia pentru calculul și verificarea obiectivelor de colectare separată prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 [alineatul \(2\)](#).

Articolul 10 Măsuri de sensibilizare Statele membre adoptă măsuri pentru a informa consumatorii și pentru a stimula comportamentul responsabil al consumatorilor, în vederea reducerii deșeurilor provenite de la produsele care fac obiectul prezentei directive, și adoptă măsuri pentru a informa consumatorii de produse din plastic de unică folosință enumerate în partea G din anexă și utilizatorii de echipamente de pescuit care conțin plastic cu privire la următoarele aspecte:

(a) disponibilitatea alternativelor reutilizabile, a sistemelor de reutilizare și a opțiunilor de gestionare a deșeurilor disponibile pentru respectivele produse din plastic de unică folosință și pentru echipamentele de pescuit care conțin plastic, precum și cele mai bune practici în ceea ce privește buna gestionare a deșeurilor efectuată în conformitate cu [articolul 13](#) din Directiva 2008/98/CE;

(b) impactul asupra mediului al aruncării și al altor mijloace necorespunzătoare de eliminare a deșeurilor provenite din respectivele produse din plastic de unică folosință și a echipamentelor de pescuit care conțin plastic, în special asupra mediului marin; și

(c) impactul asupra rețelei de canalizare al mijloacelor necorespunzătoare de eliminare a deșeurilor provenite din respectivele produse din plastic de unică folosință.

Articolul 11 Coordonarea măsurilor Fără a aduce atingere primului paragraf de la alineatul (1) al articolului 4 din prezenta directivă, fiecare stat membru se asigură că măsurile luate pentru a transpune și a pune în aplicare prezenta directivă fac parte integrantă și sunt în concordanță cu programele sale de măsuri stabilite în conformitate cu [articolul 13](#) din Directiva 2008/56/CE pentru statele membre care au ape marine, programele de măsuri stabilite în conformitate cu [articolul 11](#) din Directiva 2000/60/CE, planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor stabilite în conformitate cu [articolele 28](#) și [29](#) din Directiva 2008/98/CE și planurile de preluare și gestionare a deșeurilor stabilite în temeiul Directivei (UE) [2019/883](#).

Măsurile pe care statele membre le adoptă pentru a transpune și a pune în aplicare [articolele 4-9](#) din prezenta directivă sunt conforme cu dreptul Uniunii în domeniul alimentelor pentru a asigura respectarea igienei alimentare și a siguranței alimentare. În cazul materialelor destinate să vină în contact cu produsele alimentare, statele membre încurajează utilizarea, atunci când este posibil, a unor alternative durabile la materialele plastice de unică folosință.

Articolul 12 Specificații și orientări privind produsele din plastic de unică folosință La stabilirea dacă un recipient alimentar este considerat a fi un produs din plastic de unică folosință în sensul prezentei directive, pe lângă criteriile menționate în anexă în ceea ce privește recipientele pentru alimente, joacă un rol decisiv tendința ca acesta să devină deșeu datorită volumului sau dimensiunii sale, în special în ceea ce privește porțiile pentru o singură persoană.

Până la 3 iulie 2020, Comisia publică orientări, în consultare cu statele membre, inclusiv exemple a ceea ce trebuie considerat un produs din plastic de unică folosință în sensul prezentei directive, după caz.

Articolul 13 Sistemele de informații și raportarea (1) Pentru fiecare an calendaristic, statele membre transmit Comisiei un raport conținând următoarele:

(a) date privind produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexă, care au fost introduse pe piața statului membru în fiecare an, pentru a demonstra reducerea consumului în conformitate cu articolul 4 [alineatul \(1\)](#);

(b) informații privind măsurile luate de statul membru în sensul articolului 4 alineatul (1);

(c) date privind produsele din plastic de unică folosință enumerate în partea F din anexă, care au fost colectate separat în statul membru în fiecare an, pentru a demonstra atingerea obiectivelor de colectare separată în conformitate cu articolul 9 [alineatul \(1\)](#);

(d) date privind echipamentele de pescuit care conțin plastic introduse pe piață și privind deșeurile de echipamente de pescuit colectate în statul membru în fiecare an;

(e) informații privind conținutul de material reciclat în sticlele pentru băuturi, enumerate în partea F din anexă, pentru a demonstra atingerea obiectivelor prevăzute la articolul 6 [alineatul \(5\)](#); și

(f) date privind deșeurile produse după consum ale produselor din plastic de unică folosință enumerate la secțiunea III a părții E din anexă care au fost colectate în conformitate cu articolul 8 [alineatul \(3\)](#).

Statele membre raportează datele și informațiile pe cale electronică, în termen de 18 luni de la sfârșitul anului de raportare pentru care acestea au fost colectate. Datele și informațiile se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (4) din prezentul articol.

Prima perioadă de raportare este anul calendaristic 2022, cu excepția literelor (e) și (f) de la primul paragraf, pentru care prima perioadă de raportare este anul calendaristic 2023.

(2) Datele și informațiile raportate de statele membre în conformitate cu prezentul articol sunt însoțite de un raport privind verificarea calității. Datele și informațiile se raportează în formatul stabilit de Comisie în conformitate cu alineatul (4).

(3) Comisia analizează datele și informațiile raportate în conformitate cu prezentul articol și publică un raport cu privire la rezultatele analizei respective. Raportul evaluează modul de organizare a colectării datelor și informațiilor, sursele datelor și informațiilor și metodologia utilizată în statele membre, precum și caracterul complet, fiabilitatea, actualitatea și consecvența datelor și informațiilor respective. Evaluarea poate include recomandări specifice de îmbunătățire. Raportul este elaborat după prima raportare a datelor și informațiilor de către statele membre și ulterior la intervalele prevăzute în articolul 12 [alineatul \(3c\)](#) din Directiva 94/62/CE.

(4) Până la 3 ianuarie 2021, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru raportarea datelor și informațiilor în conformitate cu alineatul (1) literele (a) și (b) și cu alineatul (2) din prezentul articol.

Până la 3 iulie 2020, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru raportarea datelor în conformitate cu alineatul (1) literele (c) și (d) și cu alineatul (2) din prezentul articol.

Până la 1 ianuarie 2022, Comisia adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru raportarea datelor și informațiilor în conformitate cu alineatul (1) literele (e) și (f) și cu alineatul (2) din prezentul articol.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 16 [alineatul \(2\)](#). Se ia în considerare formatul elaborat în conformitate cu [articolul 12](#) din Directiva 94/62/CE.

Articolul 14 Sancțiuni Statele membre stabilesc regulile privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și disuasive. Statele membre informează Comisia, până la 3 iulie 2021, cu privire la regulile respective și la măsurile adoptate, precum și cu privire la orice modificare ulterioară care afectează regulile și măsurile în cauză.

Articolul 15 Evaluarea și revizuirea (1) Comisia realizează o evaluare a prezentei directive până la 3 iulie 2027. Evaluarea se bazează pe informațiile disponibile în conformitate cu articolul 13. Statele membre furnizează Comisiei orice informații suplimentare necesare pentru evaluare și pentru pregătirea raportului menționat la alineatul (2) de la prezentul articol.

(2) Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind principalele constatări ale evaluării efectuate în conformitate cu alineatul (1). Raportul este însoțit de o propunere legislativă, dacă este cazul. Respectiva propunere stabilește, după caz, obiective cantitative obligatorii de reducere a consumului și rate obligatorii de colectare pentru deșeurile de echipamente de pescuit.

(3) Raportul include:

(a) o evaluare a necesității de a revizui anexa care enumeră produsele din plastic de unică folosință, inclusiv în ceea ce privește dopurile și capacele din plastic care sunt utilizate pentru recipientele din sticlă și metal pentru băuturi;

(b) un studiu privind fezabilitatea stabilirii unor rate cantitative obligatorii de colectare pentru deșeurile de echipamente de pescuit și a unor obiective cantitative obligatorii la nivelul Uniunii privind reducerea consumului, în special, în cazul produselor din plastic de unică folosință enumerate în partea A din anexă, ținând seama de nivelurile de consum din statele membre și de reducerile deja realizate de acestea;

(c) o evaluare a schimbării materialelor utilizate în produsele din plastic de unică folosință care fac obiectul prezentei directive, precum și a unor noi modele de consum și de afaceri bazate pe soluții alternative reutilizabile; aceasta include, ori de câte ori este posibil, o analiză a ciclului de viață general pentru a evalua impactul asupra mediului al acestor produse și al alternativelor la ele; și

(d) o evaluare a progreselor științifice și tehnice privind criteriile sau un standard de biodegradabilitate în mediul marin aplicabil produselor din plastic de unică folosință reglementate de prezenta directivă și înlocuitorilor de unică folosință ai acestora, care asigură descompunerea completă în dioxid de carbon (CO₂), biomasă și apă într-o perioadă de timp suficient de scurtă pentru ca acestea să nu fie dăunătoare pentru viața marină și să nu conducă la o acumulare de materiale plastice în mediu.

(4) Ca parte a evaluării efectuate în temeiul alineatului (1), Comisia revizuieste măsurile adoptate în temeiul prezentei directive cu privire la produsele din plastic de unică folosință enumerate în lista de la secțiunea III a părții E din anexă și prezintă un raport privind principalele constatări. Raportul analizează, de asemenea, opțiunile pentru măsurile obligatorii pentru deșeurile produse după consum ale produselor din plastic de unică folosință enumerate în lista de la secțiunea III a părții E din anexă, inclusiv posibilitatea de a stabili rate obligatorii de colectare a deșeurilor produse după consumul respectiv. Raportul este însoțit, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 16 Procedura comitetului (1) Comisia este asistată de comitetul instituit în temeiul [articolului 39](#) din Directiva 2008/98/CE. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) [nr. 182/2011](#).

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică [articolul 5](#) din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) [nr. 182/2011](#).

Articolul 17 Transpunere (1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 3 iulie 2021. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul actelor respective.

Cu toate acestea, statele membre aplică actele necesare pentru a se conforma:

- [articolului 5](#) de la 3 iulie 2021;
- articolului 6 [alineatul \(1\)](#) de la 3 iulie 2024;
- articolului 7 [alineatul \(1\)](#) de la 3 iulie 2021;
- [articolului 8](#) până la 31 decembrie 2024, însă în ceea ce privește schemele de răspundere extinsă a producătorilor instituite înainte de 4 iulie 2018 și în legătură cu produsele din plastic de unică folosință enumerate în lista de la secțiunea III a părții E din anexă, până la 5 ianuarie 2023.

Atunci când statele membre adoptă actele menționate la prezentul alineat, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.

(2) Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) În cazul în care obiectivele privind gestionarea deșeurilor și obiectivele prevăzute la [articolele 4 și 8](#) sunt atinse, statele membre pot transpune dispozițiile articolului 4 [alineatul \(1\)](#) și ale articolului 8 [alineatele \(1\) și \(8\)](#), cu excepția celor referitoare la produsele de plastic de unică folosință enumerate în lista de la secțiunea III a părții E din anexă, prin intermediul unor acorduri încheiate între autoritățile competente și sectoarele economice în cauză.

Aceste acorduri îndeplinesc următoarele cerințe:

(a) acordurile sunt executorii;

(b) acordurile trebuie să specifice obiectivele și termenele aferente;

(c) acordurile se publică în jurnalul oficial al statului membru în cauză sau într-un document oficial la fel de accesibil publicului și se transmit Comisiei;

(d) rezultatele obținute pe baza unui acord sunt monitorizate periodic, sunt raportate autorităților competente și Comisiei și puse la dispoziția publicului în conformitate cu condițiile stabilite în acord;

(e) autoritățile competente iau măsurile necesare examinării progresului înregistrat pe baza unui acord; și

(f) în cazul nerespectării unui acord, statele membre pun în aplicare dispozițiile relevante ale prezentei directive prin acte cu putere de lege sau acte administrative.

Articolul 18 Intrarea în vigoare Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Articolul 19 Destinatari Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 5 iunie 2019.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

G. CIAMBA

ANEXĂ

PARTEA A

Produse din plastic de unică folosință reglementate de articolul 4 privind reducerea consumului

1. Pahare pentru băuturi, inclusiv capacele acestora.
2. Recipiente pentru alimente, cum ar fi cutiile cu sau fără capac, utilizate pentru a conține produse alimentare care:
 - (a) sunt destinate consumului imediat, fie pe loc, fie la pachet;
 - (b) sunt de regulă consumate din recipient; și
 - (c) sunt gata de consum fără a necesita o pregătire suplimentară precum gătitul, fierberea sau încălzirea,inclusiv recipiente pentru alimente utilizate pentru meniuri de tip fast food sau alte meniuri gata pentru consum imediat, cu excepția recipientelor pentru băuturi, a farfuriilor, a pachetelor și foliilor din material flexibil care conțin produse alimentare.

PARTEA B

Produse din plastic de unică folosință reglementate de articolul 5 privind restricțiile referitoare la introducerea pe piață

1. Bețișoare pentru urechi, cu excepția cazului în care intră în domeniul de aplicare al Directivei [90/385/CEE](#) a Consiliului ⁽¹⁾ sau al Directivei [93/42/CEE](#) a Consiliului ⁽²⁾.
 - (¹) Directiva [90/385/CEE](#) a Consiliului din 20 iunie 1990 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la dispozitivele medicale active implantabile (JO L 189, 20.7.1990, p. 17).
 - (²) Directiva [93/42/CEE](#) a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (JO L 169, 12.7.1993, p. 1).
2. Tacâmuri (furculițe, cuțite, linguri, bețișoare chinezești).
3. Farfurii.
4. Paie pentru băuturi, cu excepția cazului în care intră în domeniul de aplicare al Directivei [90/385/CEE](#) sau al Directivei [93/42/CEE](#).
5. Agitatoare pentru băuturi.
6. Bețe care se atașează baloanelor sau care sprijină baloane, cu excepția baloanelor de uz industrial sau pentru alte utilizări și aplicații profesionale, care nu sunt distribuite consumatorilor, inclusiv mecanismele acestor bețe.
7. Recipiente pentru alimente, fabricate din polistiren expandat, cum ar fi cutiile cu sau fără capac, utilizate pentru a conține produse alimentare care:
 - (a) sunt destinate consumului imediat, fie pe loc, fie la pachet;
 - (b) sunt de regulă consumate din recipient; și

(c) sunt gata de consum fără a necesita o pregătire suplimentară precum gătitul, fierberea sau încălzirea,

inclusiv recipiente pentru alimente utilizate pentru meniuri de tip fast food sau alte meniuri gata pentru consum imediat, cu excepția recipientelor pentru băuturi, a farfuriilor, a pachetelor și foliilor din material flexibil care conțin produsele alimentare.

8. Recipiente pentru băuturi fabricate din polistiren expandat, inclusiv dopurile și capacele acestora.

9. Pahare pentru băuturi fabricate din polistiren expandat, inclusiv capacele acestora.

PARTEA C

Produse din plastic de unică folosință reglementate de articolul 6 alineatele (1)-(4) privind cerințele legate de produs

Recipientele pentru băuturi cu o capacitate de până la trei litri, și anume recipientele utilizate pentru a conține lichide, cum ar fi sticlele pentru băuturi, inclusiv dopurile și capacele acestora și ambalajele de băuturi compozite inclusiv dopurile și capacele acestora, dar nu și:

(a) recipientele din sticlă sau metal cu dopuri și capace din plastic;

(b) recipientele pentru băuturi destinate și utilizate pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale, astfel cum sunt definite la [litera \(g\)](#) de la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 609/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, care sunt în formă lichidă.

⁽³⁾ Regulamentul (UE) [nr. 609/2013](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind alimentele destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică, alimentele destinate unor scopuri medicale speciale și înlocuitorii unei diete totale pentru controlul greutateii și de abrogare a Directivei [92/52/CEE](#) a Consiliului, a Directivelor [96/8/CE](#), [1999/21/CE](#), [2006/125/CE](#) și [2006/141/CE](#) ale Comisiei, a Directivei [2009/39/CE](#) a Parlamentului European și a Consiliului și a Regulamentelor (CE) [nr. 41/2009](#) și (CE) [nr. 953/2009](#) ale Comisiei (JO L 181, 29.6.2013, p. 35).

PARTEA D

Produse din plastic de unică folosință reglementate de articolul 7 privind cerințele de marcare

1. Absorbante, tampoane igienice și aplicatoare de tampoane.
2. Șervețele umede, și anume șervețele preumezite de îngrijire personală și de uz casnic.
3. Produse din tutun cu filtre și filtre comercializate pentru a fi utilizate în combinație cu produse din tutun.
4. Pahare pentru băuturi.

PARTEA E

I. Produse din plastic de unică folosință reglementate de articolul 8 [alineatul \(2\)](#) privind răspunderea extinsă a producătorilor

1. Recipiente pentru alimente, cum ar fi cutiile cu sau fără capac, utilizate pentru a conține produse alimentare care:

(a) sunt destinate consumului imediat, fie pe loc, fie la pachet;

(b) sunt de regulă consumate din recipient; și

(c) sunt gata de consum fără a necesita o pregătire suplimentară precum gătitul, fierberea sau încălzirea,

inclusiv recipiente pentru alimente utilizate pentru meniuri de tip fast food sau alte meniuri gata pentru consum imediat, cu excepția recipientelor pentru băuturi, a farfuriilor, a pachetelor și foliilor din material flexibil care conțin produsele alimentare.

2. Pachete și folii din material flexibil care conțin produse alimentare destinate consumului direct din pachet sau folie fără preparare ulterioară.

3. Recipientele pentru băuturi cu o capacitate de până la trei litri, și anume recipientele utilizate pentru a conține lichide, cum ar fi sticlele pentru băuturi, inclusiv dopurile și capacele acestora și ambalajele de băuturi compozite inclusiv dopurile și capacele acestora, dar nu și recipientele din sticlă sau metal cu dopuri și capace din plastic.

4. Pahare pentru băuturi, inclusiv capacele acestora.

5. Pungi de transport din plastic subțire, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1c din Directiva [94/62/CE](#).

II. Produse din plastic de unică folosință reglementate de articolul 8 [alineatul \(3\)](#) privind răspunderea extinsă a producătorilor

1. Șervețele umede, și anume șervețele preumezite de îngrijire personală și de uz casnic.

2. Baloane, cu excepția baloanelor de uz industrial sau pentru alte utilizări și aplicații profesionale, care nu sunt distribuite consumatorilor.

III. Alte produse din plastic de unică folosință reglementate de articolul 8 alineatul (3) privind răspunderea extinsă a producătorilor

Produse din tutun cu filtre și filtre comercializate pentru a fi utilizate în combinație cu produse din tutun.

PARTEA F

Produse din plastic de unică folosință reglementate de articolul 9 privind colectarea separată și de articolul 6 alineatul (5) privind cerințele legate de produs

Sticlele pentru băuturi cu o capacitate de până la trei litri, inclusiv dopurile și capacele acestora, dar nu și:

(a) sticlele din sticlă sau metal pentru băuturi cu dopuri și capace din plastic;

(b) sticlele pentru băuturi destinate și utilizate pentru alimentele destinate unor scopuri medicale speciale, astfel cum sunt definite la [litera \(g\)](#) de la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 609/2013, care sunt în formă lichidă.

PARTEA G

Produse din plastic de unică folosință reglementate de articolul 10 privind măsurile de sensibilizare

1. Recipiente pentru alimente, cum ar fi cutiile cu sau fără capac, utilizate pentru a conține produse alimentare care:

(a) sunt destinate consumului imediat, fie pe loc, fie la pachet;

(b) sunt de regulă consumate din recipient; și

(c) sunt gata de consum fără a necesita o pregătire suplimentară precum gătitul, fierberea sau încălzirea,

inclusiv recipiente pentru alimente utilizate pentru meniuri de tip fast food sau alte meniuri gata pentru consum imediat, cu excepția recipientelor pentru băuturi, a farfuriilor, a pachetelor și foliilor din material flexibil care conțin produsele alimentare.

2. Pachete și folii din material flexibil care conțin produse alimentare destinate consumului direct din pachet sau folie fără preparare ulterioară.

3. Recipientele pentru băuturi cu o capacitate de până la trei litri, și anume recipientele utilizate pentru a conține lichide, cum ar fi sticlele pentru băuturi, inclusiv dopurile și capacele acestora și ambalajele de băuturi compozite inclusiv dopurile și capacele acestora, dar nu și recipientele din sticlă sau metal cu dopuri și capace din plastic.

4. Pahare pentru băuturi, inclusiv dopurile și capacele acestora.

5. Produse din tutun cu filtre și filtre comercializate pentru a fi utilizate în combinație cu produse din tutun.

6. Șervețele umede, și anume șervețele preumezite de îngrijire personală și de uz casnic.

7. Baloane, cu excepția baloanelor de uz industrial sau pentru alte utilizări și aplicații profesionale, care nu sunt distribuite consumatorilor.

8. Pungi de transport din plastic subțire, astfel cum sunt definite la articolul 3 punctul 1c din Directiva [94/62/CE](#).

9. Absorbante, tampoane igienice și aplicatoare de tampoane.